

ΈΝΑ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΑ ΧΩΡΙΑ S.O.S ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ

Τι του λείπει, τι θα ήθελε, τι κέρδισε

Με λένε Ιωάννα και είμαι 13 χρονών. Ζώ στο χωριό S.O.S από τα 5 μου καθώς οι γονείς μου με εγκατέλειψαν για λόγους που ούτε εγώ γνωρίζω. Η ζωή μου εδώ είναι πολύ καλή. Μένω με άλλα παιδιά της ίδιας ηλικίας με εμένα, που έχουν έρθει εδώ για παρόμοιους ή ίδιο λόγο. Το χωριό S.O.S αποτελείται από πολλά σπιτάκια, που ζουν παιδιά σαν και εμένα, διαφόρων ηλικιών. Υπάρχουν κάποιες κυρίες που μας προσέχουν και τις αποκαλούμε μητέρες. Άλλες μας προσέχουν, κάποιες μας μαγειρεύουν και μερικές μας βοηθούν στα μαθήματα. Πηγαίνουμε σε δημόσια σχολεία και μεταξύ μας είμαστε πολύ αγαπημένοι και δεμένοι. Πιστεύω πως έχουμε την απαραίτητη αγάπη και φροντίδα. Μερικές φορές νιώθω ότι ζούμε καλύτερα απ'ό,τι ζει ένα παιδί σε μια φυσιολογική οικογένεια. Το κράτος δεν μας βοηθάει ιδιαίτερα, αλλά υπάρχουν αρκετοί σύλλογοι ή ιδιώτες οι οποίοι προσφέρουν ό,τι μπορούν και βοηθούν με τον δικό τους τρόπο.

Το να είσαι ένα παιδί του χωριού S.O.S δεν είναι πάντα εύκολο. Πολλές φορές αντιμετωπίζουμε ρατσιστική συμπεριφορά. Στο σχολείο έχω ακούσει πίσώπλάτα να με αποκαλούν ορφανό και να με απομακρύνουνε από τις παρέες. Άλλοτε βλέπω τον οίκο και τη λύπη στα μάτια των ανθρώπων, όταν τους λέω από πού προέρχομαι. Αυτό που με στεναχωρεί όμως περισσότερο είναι πως οι άνθρωποι συνήθως είναι κακοί και άλλοτε καλοί. Βρίσκουνε πάντα τον ευαίσθητο σημείο ενός ατόμου και σου το χτυπάνε ώστε εκείνοι να νιώσουν ανώτεροι και εμείς κατώτεροι. Επιπλέον το κάνουν με αυτό τον τρόπο ώστε να νιώσουν αυτοί καλύτερα για να καλύψουν τα δικά τους κενά. Πλέον οι περισσότεροι άνθρωποι αυτό κάνουν. Εμείς δεν είμαστε ξεχωριστοί από τους άλλους ανθρώπους ούτε παιδιά ενός κατώτερου Θεού. Έχω φίλες που ζουν σε κανονικές οικογένειες και αντιμετωπίζουνε σοβαρότερα προβλήματα από αυτά που αντιμετωπίζουμε εμείς.

Το να είσαι όμως ένα εγκαταλελειμμένο παιδί στο χωριό S.O.S έχει και τα θετικά του. Καταλαβαίνεις από πολύ νωρίς πως η ζωή είναι δύσκολη, σκληρή μερικές φορές, αλλά πρέπει να βρεις την δύναμη να σταθείς στα πόδια σου και να αντιμετωπίσεις όλες τις καταστάσεις. Γίνεσαι ώριμος από μικρός, αποκτάς ανεξαρτησία και έχεις μέσα σου αλήθεια. Δηλαδή η ψυχή σου και οι κινήσεις σου βασίζονται στην ανθρωπιά, γιατί στην σημερινή εποχή έχουμε ξεχάσει τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος. Τα παιδιά από τα χωριά S.O.S όταν βγαίνουν στην κοινωνία είναι πια καλοί και ολοκληρωμένοι άνθρωποι και το σπουδαιότερο: όταν συναντούν κακοτοπιές και πέφτουν πάντα βρίσκουν την δύναμη να σηκωθούν. Το πιο σημαντικό είναι ο άνθρωπος να έχει στόχο στην ζωή του και να αγωνίζεται για αυτόν. Εμείς αυτό το έχουμε καταλάβει από πολύ νωρίς, εφόσον δεν είχαμε ούτε την υλική παροχή των γονιών μας Και το κυριότερο: χάσαμε από νεαρή ηλικία την ζεστασιά και την αγάπη. Το πιο σημαντικό λοιπόν είναι να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι όλοι μας, με οδηγό την αγάπη, γιατί όταν ο άνθρωπος είναι χορτάτος μέσα του και γεμάτος αγάπη και φως μπορεί, να καταφέρει τα πάντα στην ζωή του. Εμείς μπορούμε!!!

Ιωάννα Κουμπενά

Τάξη Β'